

Post- og Telegrafbygning, at nedlægge det nu i Byens Raadhus indrettede Indleveringskontor o. s. v." Endelig hedder det, at der af Køkkenhaven vil være at overlade til Odense Kommune i Genhold til en foreløbig mellem Indenrigsministeriet og Odense Byraad derom truffen Aftale det fornødne Areal til Anlæg af en 22 Alen bred Gade, udgaaende, saaledes som vist paa den medfølgende Plan, fra Vindegade og førende over Køkkenhavens Grund i en Retning perpendicular paa Banegaarden, foran hvilken anbringes en halvbrud Plads." Endvidere omtaler den samme Skrivelse Byraadets Tilslutning til at udføre Kloak- og Vandledningsanlægget. Nu blev der derom forhandlet af mig med Finansudvalget, og jeg forstaar ikke, at nogen, der har været til Stede i Finansudvalget i Samlingen 1891—1892, kan være i Tvivl om, hvilken Aftale der blev truffen. Det kom nemlig aldeles klart frem ved samme Lejlighed. Jeg indskrænkede mig ganske sikkert til en Konference med Finansudvalget og tog ikke Ordet i Salen. Det var før Ressen efter Dnske fra forskellige Sider, at jeg undlod det; det er jo ikke behageligt at intervenere i en Sag, som vedkommer en anden Minister; her var jo Tale om en Bevilling til Kultusministeriet, og det var tilstrækkeligt, at jeg udtalte mig i Finansudvalget. Det kom klart nok frem under Konferencen med Finansudvalget, hvorledes Indenrigsministerens Stilling vilde blive, hvis man gif ind paa at overlade Kultusministeren denne Plads. Hvorledes vilde da saa Stillingen blive? Lad os nu se lidt paa det. Der var en foreløbig Aftale med Odense Kommune, men der var ingen Kontrakt. Jeg havde Valget mellem to Ting: Jeg kunde nægte Kultusministeren Udgang til Køkkenhaven, indtil jeg var i Orden med Posthusspørgsmaalet, og maatte altsaa da ogsaa nægte Odense Kommune Anlægget af Bejen; det var det ene, jeg kunde gøre, men i saa Fald kunde man lade mig høre, at jeg ikke respekterede Rigsdagens Beslutning, thi Rigsdagen havde ordnet det saaledes. Hvis jeg ikke vilde det, maatte jeg slutte Kontrakt med Odense Kommune, allerede af den Grund, at Bejanlægget maatte gøres og ligeledes Kloak- og Vandanlægget, naar Arkivet og Latinstolen skulde bygges, og jeg valgte loyalt; det summede mig om Drene, at naar man gif ind paa disse Bevillinger, maatte Ministeren fuldbyrde Sagen og kunde ikke andet end slutte Kontrakt med Odense Kommune. Det gif ikke an, at Kultusministeren begyndte at bygge, naar ikke Bejanlægget skete. Nu har Odense fuldført Bejen med en Udgift af

over 30,000 Kr., og hvad har den faaet derfor? Den har faaet Byrden af at anlægge Bejen, men den har ikke opnaaet at faa sit Posthus centralt beliggende, og Anlægget af en Holdeplads ved Særnbanen har den heller ikke faaet. Altsaa, Odense Kommune staar paa den Ret, den har. Nu kan man sige, at Ministeren ikke har kunnet holde sit Ord. Det er rigtigt; men jeg paastaar, at jeg har ganske loyalt og saaledes, som Forholdets Logik maatte tilfælde det, gennemført Bevillingen, og jeg kunde aldrig gøre det paa anden Maade. Det er første Gang, at slikt er arriveret mig, men jeg tror, at naar Udvalget kommer ret til Bunds i Sagen og erindrer, hvorledes det er gaaet fra først til sidst, saa skal det komme til at erkende, hvorledes Sagens Stilling er, efter at man en Gang har bevilget Opførelsen af de to Bygninger i Køkkenhaven og forudsat, at Bejen skulde anlægges, og overladt Ministeren at fuldbyrde Aftalen her, at gennemføre Bevillingen. Jeg kunde som sagt have nægtet det og sagt: Jeg udleverer ikke Køkkenhaven hverken til Kultusministeriet eller til Odense Kommune; men det mente jeg ikke at burde gøre, og saa kunde jeg kun handle, som jeg har gjort. Jeg bellager meget, at Odense Kommune ikke er fyldbestgjort i det Forhold, men fralægger sig Skylden derfor. Man kan gerne give mig Ansvaret for det, hvis man vil; det kan man jo altid give Ministeren; men jeg tror nok, jeg har gjort, hvad jeg kunde, for loyalt at fuldbyrde, hvad der blev vedtaget her. Jeg har ikke kunnet skønne, at jeg kunde vælge nogen anden Fremgangsmaade. Det er mig en stor Skuffelse, at man vil nægte Omdannelsen af Odense Katekolskole. Nu lóg Ordføreren paa, at det var en Udsættelse. Det er altid bedre; saa er vel altsaa Mening, at Rotten og Mus skulle regere der næste Aar, naar den er franslyttet. Lad dem saa det!

For Telegrafvæsenets Vedkommende mener den ærede Ordfører, at Nægtelsen af de 10,000 Kr. er et Udtryk for Folketingets Bevilling af Telegrafanstaltsternes Forandring. Denne Forandring har jo allerede fundet et Udtryk ved anden Behandling ved, at man har nægtet Løn til en Embedsmand; nu vil man tillige nægte en Del af Medhjælpssummen. Jeg er ganske ude af Stand til at sige, om det er muligt at komme igennem, naar dette nægtes, og den ærede Ordfører maa ogsaa erindre, at det er først til Oktober, der bliver Tale om at gennemføre denne Foranstaltning. Det følger af sig selv, at Telegrafvæsenet skal holdes i